मनसा द्वारकामेति वां मन्ये ऽहं जनार्दनम् ।

अधादौ तु ।

गच्छत्यनन्तः पन्थानं न वा काकं स मन्यते ॥

यतो ऽपायभीजुगुप्सापराजयप्रमादादानभूत्राणविरामान्तर्धिवारणं जं पी ॥२०॥

यत एते । तज् जसंज्ञं स्यात् । तत्र पी ।

विभीषणः पदाद्भ्रष्टो भ्रातुर्भीतो जुगुप्सितः ।
पापात्पराजितो दुष्वादप्रमत्तो विधेः सतः ॥
आत्तविद्यो मुनेर्जातो भ्रातुस्त्रातो निजैर्भवात् ।
विरतो ऽन्तर्हितो दुष्टाच्छोकाद्रामेण वारितः ॥

अन्यारभ्यार्थाराद्बहिर्विनर्तेप्रतिपर्यपाङ्दिक्शब्दैर्हेतुयबर्थे च ॥ २१ ॥

एभिर्योगे हेतौ यबन्तस्यार्थे च पी स्यात् ।

आङ् व्याप्तिसीम्नोस्त्यागे ऽन्यो प्रतिदाननिधौ प्रति ।
नेतरो विष्णुरीशानाद्भवात्प्रभृति सो ऽर्च्यते ।
सो ऽस्मदाराद्बहिस्त्वच्छं विना नार्थो वृषादृते ॥
भक्तेः प्रत्यमृतं शंभोः प्रद्युम्नः केशवात्प्रति ।
पर्यनन्तात्त्रयस्तापा आ मृत्योः सेव्यतां हरिः ॥
ब्रह्मास्त्या सकलात्पूर्वः कृष्णाद्रामो ऽवरो गदः ।
आनन्दादीश्वरः शैलादासनादीक्षते ऽलकाम् ॥

शैलमारुह्य आसने चोपविश्येत्यर्थः ।

वारादर्थैः ॥ २२ ॥

दूरान्तिकार्थैर्योगे षो स्याद्वा ।

रामाद्रुद्रस्य यो दूरं पापाद्दुष्वस्य सो ऽन्तिकम् ।

समार्थैर्नार्यस्तस्ताद्धितसुखैर्निर्धारि संबन्धे ठे च षी ॥ २३ ॥

एभिर्योग एषु च षी स्यात् ।